

המשפט נגד טוראטי וחבריו

חוליו סיכן אה חיין, ובabad לבירוח טורי טלית, הרוי סוניה טוה ער' כפה קשים התיים לאדם שאינו מעתיך לדיקטטורה הפאשיסטית, המשטרת אסרה את חכמי טורי ואנשי שלוטו ונמ' תרומותם, שכאו לרפואה, נגר עלייהם מסר ורביהם סכין האסירים גורשו לאיטלקוילים. עלה מבענו ידין 11 איש: טוראי בעצמו, טרווף, פודטני אשד. בלויחו ברוח טורי טי טמולדהו, פוזט' פארוי ורועל' אשדר לוותו ברכבו אלבגנו מ' שהיה סבוך לענייני חייארון ב.אוונט'. כאשר פחה את ביתו לרוחה להחביא בו את היושש פפני חפת המשטרת ועד חמשה חברים, טוראי יראה אינו במוח, אם בית הרין לא יראה חובה לעצמו. שלא לתקRIA את התזקיר ברובים, כי מום נס הריעיות בפתחו, פן יאכדר טהム לתחזוקם, אם יגידו איזו 'תקלה' לנויתן לחםם.

בשנה שעברה – כותב טוראי – הלה מלחאה אונאה והרומות יעצהו לנצח לחייג. הווא פנה למשטרת בבקשתה לחתם לו צאת העורח-פסע, אולס השלטונית סרבו ולטחרת הום הופקו טשותות כפוליט על שעריו ביתו, האופרים האלה עזרו בעד כל יוצא. ובא וגטצא – טוראי היה סנור וסנור בביומו. טחאותו הפט רוגנות על נחווה. הדברים הניעו לירוי כק' שרראש המשטרת במלאת הבריות אותו לילח-לילה לעזוב את ביתו ולבקש פפלט בטענות אחרות, כדי להסתל מתחת-הפאשיטים, שהיו מוכנים לסתור עלי' באישין פילת. לגסוף החליט לעזוב את לירתו והוא יצא אותה. בנסיבות ובאין דואים, אולס המשטרת המשיבה לשופר על תריריה, כי לא ירצה על בירתה. טוראי החלט לעזוב את איז מליה ביל' תעוזח-פסע וכק' עשה. ומן מה ישב כנפר הסטוק לטיילטו אצל חברו אלבגנו, אולס המשטרת חרוץ נס שפה, עצם לא רצה טורי לעזוב את פור לדרחו, אולס התנגןזה של המשטרת כפה עלי' אה בריתחתו, הוא יא. בליד-חשכה, חיים-סער, הסירה הקטנה והסרווקה תישבה להשבר והפצצת מות טוקולקי, הנלים הדפו את הסירה והנסעים לא ידרעו. أنها יובלם – הנחשול הטעוע, לבז'ם הניעו לקאלו ומכאן באן – באנית-קיטור. לנטז'ו ונסע פאריסה, השלטונות בקורטיקה קבלו. אם הנוסעים נגבויות, אולס קאחס היו אונסיט לטרא – את שטוחיהם ובפניהם כב' פ' לעתנו את הירעה עיי דאלות, פארוי ורועל' חזרו. לטרות האזרות של טוראי לאיז טליה ונתפסו-טיר בירוי שטורי הפטס, שטו אוחם בפטטים טהורסטה הטבייקשים זה יסיט וירוחם, וננטשו לטלבות. טוראי מודיע' כי לא היה ווקק לעורו. אולס חבריו-חאצליים לא ראו לעובו לנפשו ומרוב אצילוחם הם נטלאים על עצם את האתירות, התזקיר מסתהם בהבעה התקווה, כי איטליה תשחרר בסורה טבגלו הפאשיטים ותJKLM' מחיות ביה-יבא לילן בנדוריין,

נסכינה, איטליה, החיל לפני שבועים יסם המשפט גנד' יידי טו' ראי, שהשלטונות הפאשיטים פאשיים אויהם בחושטה פורה פטנג' הוט' ציאלייטי פיליפו טוראי בברחו מאיטליה, אחד הנאשיטים, פרות' פולו, וזה גן 29 שנה, פורה לבכללה לאומית השופת על הפטלן הפאציאלייטית בעצם ימי הדרישות האיטיות על החנוי עה הו. ב-1926 התהיל פוציא ירchan' סוציאלייטי שחזרה, כטבן, אחרי זמן קאר. ב-1925 נחרב ביתו בפרינצה עיי הפאשיטים. פרוטיסטר פארוי, שנם הווע בין הנאשיטים, לא היה טעדו פור ציאלייט, כי שיטש עודך ראש של העון הליברלי הפטורט Corriere della Sera.

רוזלי הודי עפני בית הדין, כי האתירות למעשיו נספה על הפאשיט, אדריכא-בעדינותה כל' חנעה מחננדת. דפאשיטים חרם באוכריות את הפטעל הנרו', אשר הווקם בעטל לא יתואר ביר מגלמת הפעלים האיטלקית במקש שלשים שנה. רצאות; הוא שעבד מיליון אורחים ذات פהנריו הבריה פן הארץ או הר עיבש בכתה-הסואר; עלי' תאזריות להיבת הנלוות שקבלו עליהם רבים וטובי, הוא השפיטה עד עטר את סופר האומה האיטלקית וערער את יסודותה, ברוחתו של טוראי פירושה מתחאה עזה גנד' השלטון הפאשיטי, פירושה ועתק-חרדה באוני העולם הנאור, גלווח של ישיש הנושא עפ' שכמו נטול של שבעים שנות אבודה נדולה חיו' ראות חתכת פנוונה של אימליה הפאשיטית.

טרוף, פארוי אמר לשופטיה, כי יכו' יום והפאשיטים יעדוד לפני כס המשפט בפני אלפיים ורבעות אנשים צעירים, שהם עחדת של איטליה, וישא את עונו על ים הרטעות והדס הנשפט ביר. האוכרית ועל הפטור הנרטס ברניל נאות, אונטם הפאשיטים נקל להט לחייב לנחותם את רג'ו הפטורדים ולוחמי החופש ולהשליכם לבור פלא, לנרטט ולחוציאם לטורג, אולס אפונתם של אלה אין טחת בית דין שלטת נזה. פארוי סים: הנהו נאים על שניהם לנו' לחזקע כענוי השטש את הגדת' ורשותם של לכטם, אדרוני השפט, אם בית המשפט הפאשיטי יוציא עלי' את גור דינו הפטור יהיה כמו דבר לגבוד נדול. טוראי נבלט טאייט. ב-11 דצמבר יצאקד ועתה מבעו לדרין, והוא ושרה יידי. הנאשיטים צפוי להט מסר של שש שנים וקנ' נרול. גאט' צעוחו של ליון כלום שכח טוראי חוקן ותחללה תוכיר לבת הדין בסכונותבו הוא פטף, כי לפי היפוי המעש היגון: לחוק-הרכיבות דפאשיטי אין אונט טאיינו פאשיט. יכול. לעזוב את איטליה, כי שהגלה לעבר חרש אה הנכול גומלים היפנו. בטעם כל הונםומי שנחמס על הנכול חוקה עליה-יבנו מות יטה. ואם ישיש בן שבעים וירוע